

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 24C/145/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116208842
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Ďuricová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3116208842.2

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, v konaní zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovanej V. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. V. XXXX/XX, Y., o zaplatenie 65,13 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd návrh na prerušenie konania **z a m i e t a**.

II. Súd konanie **z a s t a v u j e**.

III. Súd **v r a c i a** žalobcovi časť zaplateného súdneho poplatku vo výške 9,80 €.

IV. Súd **ž i a d** prevádzkovateľa systému Slovenská pošta, a.s., aby vrátil žalobcovi časť zaplateného súdneho poplatku vo výške 9,80 €, najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia.

V. Žalovanej sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou, doručenou tunajšiemu súdu dňa 12.05.2016 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie 65,13 € s príslušenstvom. Na výzvu súdu uhradil dňa 2.6.2016 súdny poplatok vo výške 16,50 €. Dňa 25.8.2016 bol doručený súdu návrh žalobcu na prerušenie konania do ukončenia konania na Ústavnom súde SR sp. zn. RVP 12672/2015 a navrhol, aby súd do ukončenia tohto konania neaplikoval § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Uviedol, že zákonodarca prijatím § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa uložil súdom povinnosť vyhľadávať dôvody, pre ktoré by mohol nárok veriteľa zamietnuť, resp. nepriznať veriteľovi uplatnený nárok v plnej výške, čím zákonodarca de facto zlegalizoval postavenie súdu ako advokáta dlžníka. Porušil tým Ústavou SR a medzinárodnými zmluvami garantované právo prístupu k nestrannému súdu a tiež zásadu rovnosti účastníkov konania. Obdobný právny názor zaujal aj Okresný súd Košice II, ktorý dňa 08.09.2015 podal na Ústavný súd SR návrh na vyslovenie nesúladu ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. s článkom 1 ods. 1 a článkom 46 ods. 1 Ústavy SR. Podľa názoru Okresného súdu Košice II, zásadný rozpor ustanovenia § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa s Ústavou SR je daný skutočnosťou, že aplikácia tohto zákonného ustanovenia jednostranne zvyhodňuje dlžníka - spotrebiteľa a to tým, že „nestranný“ súd má povinnosť prihliadať na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo nepriznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi. Takáto ochrana jedného z účastníkov občianskeho súdneho konania je podľa názoru Okresného súdu Košice II v rozpore s princípom nestrannosti súdu a teda aj s princípom právneho štátu.

2. Podľa § 162 ods. 1 písm. a), b) Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), súd konanie preruší, ak a) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť b) pred rozhodnutím vo

veci dospel k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov; v tom prípade podá Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len "ústavný súd") návrh na začatie konania.

3. Podľa § 162 ods. 3 C.s.p., o zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

4. Konanie na Ústavnom súde SR, na ktoré žalobca poukazuje sa týka súladu § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom súd pochybnosť o súlade danej právnej normy s Ústavou SR nemá, ide o platné a účinné ustanovenie, ktoré je za splnenia podmienok stanovených v jeho hypotéze možné a zároveň nutné (viazanosť sudcu zákonom v zmysle čl. 144 ods. 1 Ústavy SR) pri rozhodovaní súdu vo veci samej aplikovať. Súd preto nevidí dôvod na prerušenie konania, a to ani podľa § 162 ods. 1 písm. a) ani podľa písm. b) C.s.p..

5. Podľa čl. 169 Zmluvy o fungovaní EÚ, Únia v snahe podporiť záujmy spotrebiteľov a zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov prispieva k ochrane ich zdravia, bezpečnosti a hospodárskych záujmov spotrebiteľov, ako aj k podpore ich práva na informácie, osvetu a vytváranie združení na ochranu ich záujmov.

6. Charta základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta ZP EÚ“) uznáva rovnaké hodnoty ako Ústava SR, oblasťou, v ktorej však poskytuje ochranu práv nad rámec Ústavy SR je práve oblasť spotrebiteľských právnych vzťahov. V tomto smere je potrebné poukázať na čl. 38 Charty ZP EÚ, podľa ktorého politiky štátov zabezpečia vysokú úroveň ochrany spotrebiteľa. Vzhľadom na znenie čl. 7 Ústavy SR je Charta ZP EÚ vo svetle Lisabonskej zmluvy súčasťou právneho poriadku SR. Charta ZP EÚ tak Slovenskej republike ako členskému štátu EÚ uložila povinnosť zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov a súd má za to, že ust. § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa patrí medzi právne normy, ktorými dochádza k naplneniu čl. 38 Charty ZP EÚ.

7. Povinnosť súdu prihliadať ex offio na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi sa na prvý pohľad môže javiť ako kontroverzná vo vzťahu k zásade rovnosti účastníkov konania. Nie je však možné konštatovať, že aplikáciou ust. § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa reálne dochádza k narušeniu rovnosti účastníkov, pretože takáto právna úprava prispieva práve k docieleniu rovnosti účastníkov, ide o vyvažovanie postavenia spotrebiteľa a dodávateľa v konaní pred súdom, pretože spotrebiteľ je v porovnaní s dodávateľom v záväzkovom vzťahu založenom spotrebiteľskou zmluvou slabšou stranou. Je to práve dodávateľ, ktorý v rámci záväzkového vzťahu dominuje nad spotrebiteľom, súdu na rozhodnutie predkladá vec s oslabeným právom a spolieha sa na nízku osvetu spotrebiteľa.

8. Komisia pre posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich uviedla, že motiváciou prijatia ustanovenia § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa boli predovšetkým zásadné poznatky z aplikačnej praxe zameranej na ciele porušovanie práv spotrebiteľov využívaním súdneho procesu a nespôsobilosti spotrebiteľov brániť svoje práva. Zákonodarcu sledoval aj vysoký záujem na ochrane spotrebiteľa (čl. 169 Zmluvy o fungovaní EÚ, čl. 38 Charty základných práv európskej únie). Komisia má za to, že uvedené ustanovenie je plne v súlade s Ústavou SR a má ambíciu ochrániť práva spotrebiteľov pred ich porušením, pričom za najdôležitejší aspekt je potrebné považovať jeho prevenčnú funkciu - eliminovanie nápadu premlčaných vecí a nepriznávanie zlomyseľne uplatňovaných premlčaných pohľadávok (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.6.2016 sp. zn. 17Co/286/2015). Vo vzťahu k súladnosti ust. § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa s Ústavou SR pozri aj rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co 261/2015, v ktorom sa okrem iného uvádza „pokiaľ ide o návrh na iniciovanie konania pred Ústavným súdom SR vo veci súladu ustanovenia §5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa s Ústavou SR, ani tomuto krajský súd nevyhovel, keďže nevidel pre takýto postup dôvod; mal za to, že tu neexistuje ústavnoprávny rozpor, pričom v podrobnostiach poukazuje na vyššie formulovaný výklad. Obzvlášť poukazuje na nedôvodné tvrdenie navrhovateľa o porušení princípu právnej istoty, ak tento účastník musel mať vedomosť, že podáva na súd návrh na priznanie premlčanej pohľadávky“, takisto rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/17/2015, Okresného súdu Komárno sp. zn. 13C/295/2015 atď..

9. Vzhľadom k tomu, že žalobca zobral žalobu späť, súd v procesnom rozhodnutí, ktorým sa konanie končí rozhodol aj o návrhu na prerušenie konania, ktoré z dôvodov vyššie uvedených zamietol.

10. Podľa § 144 C.s.p., žalobca môže vziať žalobu späť.

11. Podľa § 145 ods. 1 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

12. Podľa § 146 ods. 1 C.s.p., súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

13. Vzhľadom na dispozitívny úkon žalobcu kedy nebolo potrebné zisťovať stanovisko žalovanej k späťvzatiu žaloby, súd konanie podľa citovaných zákonných ustanovení zastavil.

14. Podľa § 11 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, poplatok splatný podaním žaloby, návrhu na začatie konania, odvolania, žaloby na obnovu konania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa žaloba, návrh na začatie konania, odvolanie, žaloba na obnovu konania alebo dovolanie odmietlo alebo vzalo späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz; to neplatí, ak bolo dovolanie odmietnuté z dôvodu, že smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. Ak sa návrh na začatie konania o rozvod manželstva vzal späť po prvom pojednávaní na príslušnej inštancii súdov, vráti sa polovica všetkých zaplatených poplatkov. V konaní pred správny súdom sa poplatok vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa správna žaloba, kasačná sťažnosť alebo žaloba na obnovu konania odmietla alebo vzala späť pred prejednaním veci.

15. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. okrem poplatku v konaní o rozvod manželstva a poplatku, ktorý sa vracia podľa odseku 1, sa poplatok alebo jeho časť (preplatok) vracia krátený o 1%, najmenej však 6,70 eura. Ak sa návrh vzal späť pred zaplatením poplatku, poplatok sa nevyrubuje.

16. Podľa § 11 ods. 6 zákona č. 71/1992 Zb. orgány uvedené v § 3, ktoré

a) nie sú zapojené do centrálného systému evidencie poplatkov, zašlú bez zbytočného odkladu odpis právoplatného rozhodnutia o vrátení poplatku alebo preplatku daňovému úradu príslušnému podľa trvalého pobytu alebo sídla poplatníka, ktorý poplatok alebo preplatok vráti najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia odpisu právoplatného rozhodnutia o vrátení poplatku alebo preplatku; ak orgán štátnej správy súdov alebo orgán prokuratúry nevydal rozhodnutie, zašle písomné upovedomenie o spôsobe vybavenia sťažnosti podľa osobitného zákona a daňový úrad vráti poplatok najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia písomného upovedomenia,

b) sú zapojené do centrálného systému evidencie poplatkov, zašlú bez zbytočného odkladu odpis právoplatného rozhodnutia o vrátení poplatku alebo preplatku prevádzkovateľovi systému, ktorý poplatok alebo preplatok vráti najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia odpisu právoplatného rozhodnutia o vrátení poplatku alebo preplatku; ak orgán štátnej správy súdov alebo orgán prokuratúry nevydal rozhodnutie, zašle písomné upovedomenie o spôsobe vybavenia sťažnosti podľa osobitného zákona a prevádzkovateľ systému vráti poplatok najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia písomného upovedomenia.

17. O vrátení časti zaplateného súdneho poplatku žalobcovi vo výške 9,80 € rozhodol súd podľa § 11 ods. 3, ods. 4 a ods. 6 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov, pričom zaplatený súdny poplatok vo výške 16,50 € krátil o sumu 6,70 €.

18. Podľa § 256 ods. 1 C.s.p., ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

19. Vzhľadom k tomu, že k zastaveniu konania došlo z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcom, patril by nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu žalovanej. Nakoľko však žalovanej v konaní žiadne trovy konania nevznikli, z dôvodu hospodárnosti a efektívnosti konania, rozhodol súd priamo aj o výške náhrady tak, že jej náhradu trov konania nepriznal, nakoľko ako bolo uvedené vyššie jej žiadne nevynikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Trenčín písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach (§ 127 C.s.p.) podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 1,2,3 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.